

‘Nog een hele stap te maken’

In deze serie vertellen onderzoekers over hun werk voor de sector.

Vorig jaar oogstte onderzoeker Casper Slootweg na zeven maanden een leliebol maat 20 die als weefselkweek was geplant. Dit jaar zette hij vervolgstappen. Op dit moment is het project Vitale Lelieteel zijn belangrijkste taak. Vernieuwend, dat zeker, maar er is ook gezonde scepsis. “Het gaat wel om de kosten per bol.”

Tekst: Arie Dwarswaard | Fotografie: René Faas

De richting is helder: van circulair naar lineair telen. Dus geen plantgoed meer opkweken van volwassen bollen die al een paar jaar buiten zijn geteeld met alle kans op instandhouding van ziekten en plagen, maar alleen uit weefselkweek. Onderzoeker Casper Slootweg van WUR is sinds begin 2018 bezig met het door het ministerie van LNV gefinancierde vijfjarige project Vitale Lelieteel, waarin hij deze systeemspiong onderzoekt. Vorig jaar november baarde Slootweg al opzien in dit project door na zeven maanden uit in maart geplant weefselkweekmateriaal schubbollen te oogsten, louter en alleen omdat ze onder optimale condities waren opgekweekt. Nadat dit deel van het onderzoek was gelukt, werd het tijd voor de vervolgvragen. Kan dit

jaarrond en kan het in een meerlagensysteem?

TWEE LAGEN EN LED

Afgelopen jaar kon Slootweg aan de slag met een tweelagensysteem om met een deel van de vervolgvragen ervaring op te doen. De beide tweelagen worden met led verlicht. “We passen hier verschillende spectra toe met en zonder verrood licht om te kijken hoe de lelieplanten hier op reageren. We weten op dat punt nog maar heel weinig van de effecten op de bolgroei bij lelie.”

De resultaten van dit onderdeel van het project kunnen helpen om de teelt van schubbollen in de kas verder te optimaliseren. “We weten dat we in de kas een bol kunnen telen die volledig gezond is. Het is spannend hoe dat verder gaat als we de

bollen nog een jaar bij ROL buiten gaan telen. Kun je dan met minder middelen toe in bijvoorbeeld de bestrijding van luizen die virus verspreiden? Sowieso is al op de bestrijding van Botrytis te besparen door te werken met een waarschuwingssysteem.”

KRITISCH

Hoewel er al in korte tijd mooie resultaten zijn geboekt in dit onderzoek, blijft Casper Slootweg realistisch. “Het doel van het project is om in de lelieteelt het gebruik van gewasbeschermingsmiddelen fors terug te brengen. Onderdeel van het project is wel de vraag wat uiteindelijk een leverbare bol gaat kosten. Daarom is het ook goed dat er een klankbordgroep is die een adviseerende rol heeft. De leden kijken op zich heel positief naar dit project, maar hebben ook een gezonde dosis scepsis. Dat is ook logisch, omdat we nog niet weten hoe dit allemaal gaat uitpakken in de praktijk.” Tegelijkertijd denkt Slootweg dat in deze richting het meeste perspectief zit. “De andere oplossing om tot een flinke daling van het middelengebruik te komen, is over te schakelen naar een biologische of natuurinclusieve teelt. Ik denk dat die oplossing minder snel tot succes zal leiden dan het eenrichtingsysteem.” Slootweg heeft nog een paar jaar te gaan. Tijd die ook hard nodig is, zo verwacht hij. “Er is echt nog een hele stap te maken, waarbij we nog allerlei zaken moeten uitzoeken, zoals een praktijkproef bij een teler, waarbij fertigatie ook wordt meegenomen. Maar zeker is dat we komend voorjaar met eigen gezond plantgoed naar buiten gaan.”